

הלכה למעשה

סאת הגאון סו"ד הרב ברוך הירשפלד שליט"א
ראש כולל עשרת חיים ברוך, קולבנד היסט

that entered into the cavity of the pot (1). At first glance, having sixty times in the soup sounds like a lot of soup and hard to achieve. However, that is not true. Imagine how many spoons it would take to just cover the bottom of the pot. It's often easily seen that it would take at least twenty spoons to cover the bottom of the pot. If so, the soup being deep enough to match the height of three spoons laying flat is already sixty times the spoon with the handle that didn't even enter the cavity of the pot.

Example Four. If milk splattered on the outside of a pot cooking *cholent* or chicken soup lower than the level of the food [or if the pot was covered & started to bubble and give off a steady steam where the whole pot is then deemed as being full of food and every place is called "lower than the level of the food"], the food inside is permitted as long as it has sixty times the volume of the splatter (2).

Note: One is not permitted to intentionally create a *bitull* by throwing *treif* into a pot of more than sixty. If one did do so intentionally, he and those it was done for cannot eat the mixture (3). Even by *Basar Becholov* where there is no *issur* yet on hand, one should not throw in some milk. Even if one plans to eat a *parve* item with meat, he should not mix some dairy first into sixty of that *pareve* item. [This case is debated in the *Poskim* and some hold it is permitted to do so, but we rule strictly (4)]

A SERIES IN HALACHA LIVING A "TORAH" DAY

Kashrus in the Kitchen (43). Separation of Meat and Dairy. Bitull: Nullification. Last week we began the concept of nullification in sixty. This means, if *treif* mixes in with kosher or meat mixes in with dairy and there is sixty times the volume in one of the items, it will nullify the other and is permitted to eat.

Example One. If a drop of milk fell into the liquid part of a pot of hot *cholent* or into chicken soup where there is sixty times as much *fleishigs*, the milk becomes nullified and one can eat the mixture. We stress the "liquid part" of the *cholent* because if it fell onto a protruding piece of meat and was not mixed immediately, the *halachos* become more complicated.

Example Two. If a small piece of cheese fell into the liquid part of the *cholent* or the chicken soup, even if one succeeded in removing the cheese right away, it still imparts a taste and must have sixty times as much to permit the mixture.

Example Three. If a spoon, that had hot milk usage within twenty-four hours, was used to stir the *cholent*, even though the metal stays intact and was taken out, we still need sixty times in the meat item more than the whole volume of the metal of the spoon. This refers to the part of the spoon that actually was submerged in the *cholent* or soup. If the food is giving off hot steam [*yad soledes bo*] then we must have sixty times the metal

בין הריחיים – תבלין מדף היומי – יבמות דף צז:

Yibum only applies to מצות יבום & one dies without children, there is no *גי' שנתניד בקמן שנוליד* – *Our Mishnah* states if 2 brothers are **גוי' רש"י** explains, since their father is a *goy* & are not considered related to their father, hence they do not share the same father. Technically, they may marry אחיו *אשת אחיו* This is because, even though they share the same mother, the converted brothers are not related to each other. Similarly, if one son was conceived from a *goy* before the mother converted, but born after she converted, he is a full-fledged *Yisroel*. This is called בקדושה ולידתו בקדושה *Issur*. If this father later also converts & they have a son, this would be considered having the same (Jewish) mother but not the same father because the first brother was conceived from a *goyische* father & there is no ירוס attributed to a *goy*.

Rashi explains, that the *mother of מרי* was the daughter of שמואל and was captured by *goyim*. While in captivity she conceived מרי from her non-Jewish captor whose name was Issur. Before מרי was born, **גוי' רש"י** says in respect to מרי & his lineage that he is called after his mother רחל. His father is referred to in *shas* as *איסור גירא* **Rav Elchanan zt"l** asks, why is it important to know that Issur converted before מרי was born? מרי would be considered בקדושה ולידתו בקדושה *Issur* was born? מרי was Jewish! Furthermore, even according to the שיטה that holds a נכרי who holds a נכרי *He bleibs with a גע'ג'* [גרתי מרי would need a גע'ג' אגרת] **קובץ שיעורים ב"ב תקלח'** [צע'ג' אגרת] **קובץ שיעורים ב"ב תקלח'** [צע'ג' אגרת] **קובץ שיעורים ב"ב תקלח'** [צע'ג' אגרת] **קובץ שיעורים ב"ב תקלח'** [צע'ג' אגרת]

The *Gemara* relates that when Issur was on his death bed, מרי who was holding \$12,000 of his was discussing in *Bais Medrash* how מרי could legally be זוכה in the money because Issur wasn't halachically his father. Additionally, since Issur was a *גר*, after his death this money would become הפקר. Rava reviewed a few different types of קניינים but none of them could work in this situation. There was a big tumult in the *Bais Medrash* & finally איקא מרי ר' figured out a way for מרי to be זוכה in the money. מרי who was in the *Bais Medrash* at the time learning (even though his father was on his deathbed), heard this suggestion & quickly ran to Issur & made this קנין & was זוכה in the money.

הוא היה אומר

R' Zeidel Epstein zt"l (Mashgiach Yeshivas Torah Ohr) would say: **Rashi** says: *'One who said this did not say that'* - either one complained about the *Mann* or appreciated it. The *Mann* fell everyday for the Jewish people in the *midbar*. Those who worried about tomorrow could not appreciate nor even experience the miracles of today's *Mann*. This was the test of the *midbar* - going *B'erez Lo Zerua*.

A Wise Man would say: "Every child is an artist. The trick is how to remain an artist once he grows up."

Printed By: Quality Printing Graphic Copy & Printing (845)352-8533

"ASK Hashem for help in connecting with HIM correctly" - we need tol(sign tool)

103,881+ appx verified signatures 855.400.5164 kvodshamayim.org

Mazel Tov to the Ozeri & Blitstein families on the Marriage of Elisheva & Jacob. May the young couple be zoche to build a bayis ne'eman b'Yisroel ולתפארת ארצנו

לעילוי נשמת ר' אברהם יוסף שמואל אלטר בן ר' טובי ז"ל ורעייתו רישא רחל בת ר' אברהם שלמה ע"ה קורץ

TO SUBSCRIBE AND RECEIVE THIS TORAH SHEET WEEKLY. WWW.TORAHTAVLIN.ORG OR SEND AN EMAIL TO TORAHTAVLIN@YAHOO.COM

פרק ב' דאבות

שבת קודש פרשת בהעלותך – י"ט סיון תשפ"ב Shabbos Parshas Behaaloscha - June 18, 2022

פלא המנחה עש"ק - 6:57 | הדלקת נרות שבת - 8:13 | זמן קריאת שמע / מ"א - 8:34 | זמן קריאת שמע / הגר"א - 9:10
סוף זמן תפילה/הגר"א - 10:26 | שקיעת החמה שבת קודש - 8:32 | מוצש"ק צאת הכוכבים - 9:22 | צאה"כ / לרבינו תם - 9:44

מסנוד את עיני האדם עד שחושב על עבדה שהיא מצווה, הוא הגדיל לעשות יותר מן המצווה עליו, ויצטרך לתת על כך דין וחשבון, כי הוא מאשים בכך את האדם. הוא אשר דיבר **מזן הבעל שם טוב ז"ע**, לכאור את מאמר חכמינו ז"ל (שבת עה): 'שוחט משום מאי חיבי? רב אמר משום צובע! ופירש, כי זה השוחט' הוא היצר הרע', על שם היותו גם המלאך המות' הממית את האדם, וכמו שאמרו עליו חז"ל (ב"ב טז) שבתחילה הוא יורד ומתעד' את האדם ומחטיאו, ואז כך הוא יעלה ומגיד' בקטרוגיו, ועל ידי זה הוא נוטל רשות ונוטל נשמה, וכיון שכן שפד ראוי לכנותו 'שוחט'. ושואלת הנגרא זה השוחט' משום מאי חיבי? כלומר, למה יתחייב מיתה? שרדי אמרו חז"ל (סוכה גב) שלעתיד לבוא מביאו הקב"ה להיצר דרע ושוחטו בפני הצדיקים ובפני הרשעים, ולמה באמת מענישים אותו במיתה? ולא תעלה על דעתך שוהו בסבבת פיתויו למרוד במלכות שמים שרדי בכך קיים את תפקידו, ואין מענישים למו שקיים את רצון בוראו. ועל זה השיב רב 'משום צובע!' כלומר, אין מענישים אותו על יצום ההסתה כי אם על אופן ההסתה, כי הקב"ה לא ציווה כי אם לפנות את האדם לעבירה, אולם הוא לא הסתפק בכך, וטרח גם לצבוע את העבירה בגוון של מצווה, ובכך הביא את האדם לידי עבירה כמעט שלא באשמתו, כי כל עוד שהוא יודע שמדובר ברצונות שליילים עדיין ביכולתו להתמודד עמהם ולהתגבר עליהם, אולם אם מוסיפים לומר לו שאם לא ימשך אחד רצונותיו יחטא, זה כבר מעבר לכוחותיו של האדם, ועל זה אכן ראוי להישחט.

ואכן מוצאים אנו שמדיו זהו מצווה גם כהיום שכן איתנו בספדה"ק, שאם הפצים לזכות את האדם במעלה ובמדרגה מסויימת, מעמידים אותו לפני כן בניסיון קשה, ואם אכן עומד בזה, מזכים אותו באותה מעלה, ועל כן מן הראוי שנעמוד איתן בכל ניסיון, ונזכה בזכותה למעלות רמות בקדושה.

נקרא 'הולך', שצריך לילך תמיד מדרגא לדרגא, ואם לא יעלה למעלה ירד מטה מטה חו"ש, כי בלתי אפשר שיעמוד בדרגא הראה, וזוהו אורח חיים למעלה וגו', למען וגו', כדי שלא יטה לדרת למטה שאולה ומתמת האורח חיים יסוד משאול', עכ"ל.

הרי מבורא להדיא בדברי הנגרא' שאם אחד אינו עולה במעלת התורה, מיד הוא ירד במדרגתו. וכעין זה איתא בדברי הנגרא' בפ"י הגמ' (ברכות סד, א): 'א"ר חייא בר אשי אמר רבי: ת"ח אין לום מנוחה לא בעולם הזה ולא בעוה"ב שנא' ילכו מחזיל אל חזל יראה אל אלהים בציון', ע"כ ח"ל הנגרא' אמר (נעם): 'דבעוה"ז נקרא האדם הולך, שהוא הולך תמיד ממעלה למעלה ע"י מצוות שעושה, אבל בעוה"ב נקרא עומד, שבעוה"ב א"א לעשות מצוות, ובשלימות שקנה בעוה"ז הוא עומד תמיד במדרגה אחת. אבל יש כמה צדיקים שאפילו בעוה"ב הם נקראים מהלכים וזו מדרגה גדולה שאין למעלה הימנה כמש' ונתתי לך מהלכים בין העומדים שאפילו בין המלאכים שהם עומדים תהיה אותה הולך ממדרגה למדרגה, וזוהו שאמר: ת"ח אין לום מנוחה בעוה"ב', עכ"ל. הרי, אם א' אינו הולך, מיד הוא ירד ממדרגתו. ולפי זה י"ל דזוהו הטעם מדוע היתה מדרגות לפני המנוחה, להורות על זה, שצריך לעלות בתורה, ואם אינו עולה מיד הוא ירד ממדרגתו. ולפי"י י"ל דזוהו הטעם מדוע התורה ניתנה על יד' סיני, להורות, שצריך לעלות על הדר לקנות התורה, ואם אינו מבקש לעלות באותו יום, מיד הוא נופל.

סאת הגאון רבי גמליאל חסון רבפטיץ שליט"א, ר"י שער השמים ירושלים נעדין

טיב התבלין

כי נתנים נתנים המה לי מתוך בני ישראל תחת פטרת כל רחם בכור כל מבני ישראל לקחתי אתם לי (ה-ה) - קרבת ה' נוכחות מידת האמת פ"ש"י: כי לי כל בכור, שלי היו הבכורות בקו הדין, שהגנתי עליהם בין בכוריי מצדים ולקחתי אותם לי עד שטעו בעגל, ועכשיו ואקח את הלוים בדברי רש"י אלו אנו רואים כי זכיתם של הלוים להתקדש במעלתם היתירה, ולהתמנות למשרתי ה' במקום השראתו, היתה מידת האמת'. הם לא נתנו לבלבולי היצר לעשות את שלהם כראי להעתיקם מן האמת. אלא תמיד העמיקו במחשבתם לדעת מה ה' דורש מהם באמת, ובכך מנעו עצמם מלעלות ומלהטות עצמם אור ההבל והחטא. כי כך הוא דרכו של יצה"ר. הוא הלא יודע שישראל הם מאמינים בני כאמינים, ואמונתם עזה וחזקה כל כך עד שאפילו הקל שבקלים מוכן ומוזמן למסור נפשו על קדושת השם, ועל אחת כמה וכמה שלא יעזו להמיר פקודותיו, ולהימנות ח"ו בין המודרים במלכות שמים ואם כן גם כשיבוא לפני האדם ויעורר בו רצונות שליילים, לא יאבה האדם לשמוע לו, כל עוד שהוא יודע שרצונותיו נוגדים את רצון הבורא ב"ה, על כן מתחכם הוא לבלבל את דעתו של האדם, ולהראות לפניו שכלל אינו מתכווין להחטיאו, כי אין אלו רצונות שליילים כלל, להיפך, רצונות אלו באים כתוצאה מזה שבמצוותיו הוא חפץ מאוד, וכאן הוא כבר ממציא לפניו כל מיני הוכחות מן התורה למה אכן מדובר במצווה. האמת הוא שלא ינחה ליה להקב"ה בתחובתו זו, ועל אף שהקב"ה בעצמו ברא את היצוה"ד כדי שיפתה את האדם לעבירה, מ"מ כבר הסתפק בוראינו בזה שחוצר מפתה האדם לאיסור מפורש, והאדם בידעו שמדובר באיסור, יכבוש את רצונותיו הפרטיים למען רצון בוראו, בזה בלבד כבר גורמים נחת רוח גדול במדומים, אולם בזה שהוא

לשום סאת הרב אברהם זמל אבססן שליט"א, מגינס שוח אברהם

עדותך אתבונן

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרת אל מול פני המנוחה יאירו שבעת הנרות ... (ה-ב) - בענין דרכה של תורה פ"ש"י: 'בהעלתך, על שם שהלהב עולה, כתוב בהדלקתן לשון עליה, שצריך להדליק עד שתהא שלהבת עולה מאליה, ועוד דרשו רבותינו, מכאן שמעלה היתה לפני המנוחה שעליה הכתוב עומד ומטיב', עכ"ל. הרי להדליק את המנוחה צריך להעלות על מעלות כדי להגיע למקום גבוה כדי להדליק את המנוחה. אולם, יש להעיד דמדוע נעשה המנוחה כל כך גבוהה שצריך מעלות להגיע שם להדליק, הרי הקב"ה היה יכול לצוה שיבנה המנוחה באופן שאינו כל כך גבוהה, ולא יהיה שום צורך להעלות על המעלות להגיע שם להדליק, אי"כ מדוע היתה נעשה דוקא באופן זה. ובעוה"ז נראה לומר, הדנה ידוע שהמנוחה מרומם על התורה, ועל רבינו בחיי (שמות כה, לא): 'המנוחה בשבעה נרותיה תרמוו לתורה הנקראת אור, שנאמר: 'כי נר מצוה ותורה אור', והיא כוללת שבע הכמות ועל כן היו נרותיה שבעה', עכ"ל. וא"כ י"ל שהתורה הורה לנו הדרך שילך האדם בתורה, שתמיד צריך לעלות במעלות התורה, ואם אינו עולה מיד הוא יורד ממדרגתו. כדאיתא בדברי הנגרא' פ"י הקראת בשלטי (טו-כד): 'אורח חיים למעלה למשכיל למען סוד משאול מטה'. ח"ל הנגרא': 'האדם

On behalf of thousands of Shomer Shabbos Jews - www.chickensforshabbos.com - The charity that simply helps families of Melamdim, Agunim and Crushos in Eretz Yisroel at ZEDCO expense

מעשה אבות ... סימן לבנים

לא כן עבדי משה בכל ביתי נאמן הוא. פה אל פה אדבר בו ומראה ולא בחזרה והמנת ה' יביט ... (כ-וה).

The *Lomza Yeshivah*, founded in 1883, was unique for many reasons, among them - in its later years - the unusual *tzidkus* and *yashrus* (saintliness and integrity) of the *Mashgiach*, **R' Moshe Rosenstain ז"ל**. Whoever learned in the *Lomza Yeshivah* will never forget the way the *Mashgiach* walked the aisles between the *shtenders* for hours on end. The Yeshivah probably had one of the longest *batei medrashim* of all the *yeshivos* in Europe, stretching scores of meters lengthwise from the entrance door at the rear to the “*Mizrach vant*” (Eastern Wall) all the way upfront. For hours, the *Mashgiach* would pace that aisle back and forth, for miles - literally - every single day. Among the products of his pure intellectual searching was his intense love for *Hakadosh Baruch Hu*. One of the *talmidim* recalls: “We *talmidim* knew that before us stood a holy man of the highest *madreiga*, whose mind never entertained a *machshava beteila* (idle thought). In spite of his effort to hide his *tzidkus*, we were keenly aware of his genius in *mussar* and *kedusha*. We were certain that he had overcome any tendency to material, earthly desires, for he was totally immersed in spirituality and the ways of *Hashem*.”

The city of Lomza was located on a hilltop, at the foot of which runs the Narev River. Every morning, R' Moshe would stand at his window, quietly contemplating and watching the sun rise across the river, to appreciate the glory of the renewal of *Maaseh Bereishis*, the Almighty's act of Creation. Through his great *Yiras Shamayim* and humility, he was able to perceive things that normal human beings could not. Unlike the common practice of swaying during *davening*, he would stand motionless, ramrod straight, during the entire *davening*. His *Shemona Esrai* was a lesson in total devotion and concentration. One Friday morning, after *Shemona Esrai*, he suddenly broke out weeping, whispering, “We've lost him!” Nobody knew what he was referring to. Four hours later, a telegram arrived that the holy **Chofetz Chaim ז"ל** was *niftar*.

One day, as R' Moshe was walking back and forth in the *Yeshivah* aisle, he suddenly stopped and announced, “This week no one should go swimming!” (During the summer, the boys would go swimming in the river, especially on Fridays.) One boy did not hear the *Mashgiach's* statement - or for whatever reason chose to ignore it and went swimming - and drowned.

R' Moshe's ability to “read” faces was legendary. Once a professor of psychology met him and asked how one can recognize the face of a murderer. Sometimes his facial features and expressions are so delicate, you would never think that the man is capable of brutality. R' Moshe replied, “To a murderer, killing a person is like slicing a piece of *challah*, like killing a fly. Yet, at some point in his life, this same man is struck with a spark of remorse, a moment of *teshuvah*, and then there is a change in his face. He no longer has the face of a murderer. That is the sensitivity you discern.”

One of the *bachurim* in Lomza was a boy named Aaron Gildin, a happy fellow whose face was always graced with a smile. He would greet people with a pleasant countenance and kind words, a pure and gentle soul. On one occasion, he entered the *Mashgiach's* room to ask him if he would like to send a telegram to a *talmid* in honor of his *chasuna*. R' Moshe was happy to oblige and after he wrote the text for a message, the *Mashgiach* dismissed the boy.

Suddenly, he turned to his son-in-law, **R' Leib Pruskin ז"ל**, who was present in the room at the time, and asked him if he had noticed anything unusual about Aaron Gildin's face. R' Leib replied, “No. He seems as happy as ever.”

The next day, Friday, Aaron began to experience terrible pains. A doctor was summoned, but he could not determine the cause. On *Shabbos*, the boy requested to see the *Rosh Yeshivah* and the *Mashgiach*. The *Rosh Yeshivah*, **R' Yehoshua Zelig Ruch ז"ל**, came at once (**R' Yechiel Mordechai Gordon ז"ל** was then in America). The *bochurim* hesitated disturbing the *Mashgiach*, but R' Leib Pruskin, recalling his father-in-law's remark the day before, called R' Moshe at once. After talking to the boy for a minute, the *Mashgiach* asked everyone to leave the room, and then continued to talk to Aaron for several hours. **The bochur then turned his head to the wall, and returned his pure neshama to heaven, leaving this world in a state of teshuvah.**

רני ושמוח בת ציון כי הנני בא ושכנתי בתוכך ... (זכר' ב-די)

Zechariah HaNavi was shown a vision of *Yehoshua Kohen Gadol* standing before a prosecuting angel who sought to incriminate him before *Hashem*. Heavy as this sounds, the *Haftorah* opens with the joyful words of “*Shout for joy ... for I will dwell in your midst, declares Hashem.*” Interestingly, immediately thereafter, *Zechariah* proclaims: “*That day many nations will attach themselves to Hashem and become His people, and He will dwell in your midst...*” The question is: what do the two declarations have to do with each other.

Chacham Rabbeinu Yosef Chayim of Baghdad ז"ל (Aderes Eliyahu) explains that the measure of greatness is based on the level of those who follow it. This rings true with everything in life but especially when it comes to the measure

A PENETRATING ANALYSIS OF THE WEEKLY HAFTARAH BY R' TZVI HIRSCH HOFFMAN

תורת הצבי על הפטרות

of greatness of man and, of course, the Almighty. The nature of a person is to seek out ultimate power and either harness it or pay homage to it. Ancient pagans would constantly change their deity when they “discovered” a higher power. This led to many medians, like the sun, since it clearly has immense power. *Hashem* is the ultimate power in the universe - מלא - כל הארץ כבודו - He fills up the world with His honor.

The connection between the two statements of *Zechariah HaNavi* is meant to illustrate the fact that *Hashem*, the ultimate power in the universe, chooses to dwell in our midst because we are on a higher plateau than the rest of the world. As soon as the gentiles begin to realize this they will “*attach themselves to Hashem and become (a part) of His people.*”

ואתנה את הלויים נתנים לאהרן ולבניו מתוך בני לעבד את עבדתי בני ישראל באהל מועד ... (ה-יב)

CONCEPTS IN AVODAS HALEV FROM THE FAMILY OF R' CHAIM YOSEF KOFMAN ZT"L

מחשבת הלב

One cannot help but wonder why the words “בני ישראל” appear five times in this one *posuk*. It seems to be redundant. **Rashi** cites *Chazal* that the *Yidden* are so beloved to the הקב"ה and are thus likened to the חמשה רומשי תורה. **Chasam Sofer** mentions that each of these five “בני ישראל” matches to a specific *sefer*. He also explains that “the five” are mentioned specifically at this juncture, to emphasize that although the *Levi'im* were placed on a higher pedestal than the others, this is not to denigrate the rest of *Klal Yisroel*. Rather, the five times are *davka* placed here, to show *Hashem's* love for His people. Inasmuch as we see *Hashem's* obvious love for us, we also see what *Hashem's* “currency” is and *Hashem's* love for the *Torah*. This is an inspiring lesson of just how valuable the *Torah* is, and as such, we must learn to appreciate it, delving into it, more and more, each day.

We can glean another *machshava* from this. The *Yidden* are not just likened to the *Torah*, they *are* the *Torah*! The *Seforim Hakedoshim* elaborate that the actual word “Yisroel” stands for “יש ששים ריבוא אותיות לתורה”. Each and every Jew's *neshama* is present in the *Torah*. *Halacha* dictates that if even one letter is missing in a *Sefer Torah*, that *Torah* is *posul* for use. If one *Yid* is spiritually MIA (Missing In Action), that is a terrible calamity and adversely affects all of us.

Not long ago, I had the *zechus* of attending a *Hachnosas Sefer Torah* in my neighborhood. Someone asked me about the custom to leave the last few lines blank at the end of *Sefer Devarim*, to be filled in by family and friends. Perhaps this *minhag* is to show this point. If not for each and every *Yid*, no matter their status, the *sefer* itself won't be kosher.

May *Hashem* keep on showering us with His love through the letters of the *Torah*.

משל למת הדבר דומה

ויאמר לו משה המקנא אתה לי...כי יתן ה' את רוחו עליהם (א-בט)

משל: One of the most notable business tycoons of the twenty-first century is a man famously known as Bill Gates. His immense monetary value is well documented, as well as his strict principles and structures regarding life.

One day, a journalist interviewed Mr. Gates about his life and the principles that have brought about his tremendous success. The interview was off to a good start and the conversation was a rather pleasant one, until the reporter asked, “Sir, tell me, what is the secret of your success?”

Instead of answering, Bill Gates handed him a check and told him to write down any amount he wanted.

The journalist smiled sheepishly. “That's not what I'm referring to, sir,” said the journalist quietly, and he proceeded to repeat the same question in another way. Bill Gates again gave him the same answer and handed him the check again.

דבר אל אהרן ואמרת אליו בהעלתך את הנרות אל מול פני הכנוריה יאירו שבעת הנרות ... (ה-ב)

EDITORIAL AND INSIGHTS ON MIDDOS TOVOS FROM THE WELLSPRINGS OF R' GUTTMAN - RAMAT SHLOMO

דרגה יתירה

Aharon Hakohen's job was to light the candles. If so, shouldn't the *Torah* say, “*B'hadlikcha es Haneiros*” - when you will light the candles? What is the meaning of this *lashon* “*Beha'aloscha*” - to raise up?

The answer is very deep and the message is very subtle. The **Belzer Rebbe ז"ל** explains that while the *tafkid* of *Moshe Rabbeinu* was to bring the *Torah* down to *Am Yisroel* from Heaven to Earth, the *tafkid* of *Aharon Hakohen* was to raise up the Jewish people from Earth to Heaven! His job was to praise them, to excite them, to make them feel special so they will be happy to serve *Hashem*. Thus, the famous words of *Rashi* can be explained as “*Maggid Shivcho*” - to say the praises of each *yid*, “*shel Aharon*”- this was Aharon's job, “*shelo shina*” - he never changed! He continuously saw the good in everyone and raised up every Jew's spirits by praising them! He never veered from his mission. This is a great achievement. Aharon is parallel to Moshe who brought us the *Torah*, but if we have a bunch of despondent Jews who feel unworthy and depressed, who will keep the *Torah*? *Aharon Hakohen* was the “*Ohev Shalom V'rodef Shalom*” - he was constantly showing people how special they were, he saw the *shleimus* in others rather than their faults and he spoke their praises, elevating their spirits.

Lighting a candle also teaches us the power of influence. There is NOBODY in the world who affects a husband and children the way a wife and mother does. As the **Gerrer Rebbe ז"ל** said, “*Mi'at min ha'ohr doche harbei choshech*,” a little bit of light pushes away a lot of darkness! Sometimes just one word from a wife or mother, said with kindness and sincerity, can change everything. The flip side is also true. Sometimes a woman can destroy her husband and children with words of darkness.

When one lights a small candle in a pitch black room, at first the light is small and very contained. It only takes a few moments until that tiny light illuminates the entire room. After a short time, you can see everything in the room, because that tiny light has spread all over! We are all meant to spread light and joy in our homes - just like the candles that illuminate.